

Tyvens datter

Tania er 11 år. Hendes yndigheder redder hendes far fra en tur i fængsel og hende selv fra en tur tilbage til børnehjemmet.

Da Tania åbnede døren, måtte hun løfte blikket for at se ansigtet der tilhørte en høj mand med markerede træk i et aldrende ansigt. Han må være mindst halvtreds, tænkte Tania, som selv kun var elleve år.

"Hej," sagde manden, "du er Tania. Kan du huske mig? Jeg hedder Joe Ward."

"Det ved jeg godt hr. Ward," svarede Tania, "min far arbejder i din forretning."

"Jeg er glad for at du kan huske mig, er din far hjemme?"

Tania rystede på hovedet.

"Han er på arbejde."

"Nåh ja, det havde jeg glemt. Tror du jeg kan få lov at vente indenfor, til han kommer hjem?"

Tania så lidt tvivlende ud.

"Jeg må ikke lukke fremmede ind når min far ikke er hjemme."

"Nej, det skal du ikke, men du kender mig jo."

Hr. Ward smilede venligt til Tania. Han mærkede sig halsudskæringen i hendes bluse, og hvorledes

hendes meget små bryster pressede stoffet frem.

"Ok,"

Tania åbnede døren helt. Hr. Ward trådte hurtigt ind og lukkede selv døren bag sig. Derpå fulgte han efter den unge pige til husets største stue. Hans blik gled vurderende ned over Tanias ryg og bagdel som bevægede sig på en måde Tania endnu ikke var helt bevidst om virkningen af.

Men det var hr. Ward. Hans blik gled videre ned ad Tanias bare ben under skoleuniformens korte skørt og endte sin vandring ved hendes sneakers med tykke såler. Han var meget tilfreds med synet.

Siddende over for Tania, som var tydeligt genert, fortsatte hr. Ward sit studie. Et kort øjeblik fik han et glimt af små hvide trusser.

"Du er vel nok en køn pige," sagde han uden at tage blikket til sig. Tania drejede rødmende benene til side. Hun begyndte at tvivle på at det havde været en god ide at lukke hr. Ward ind. Hun kendte ham næsten ikke, men vidste kun at han var chef for hendes far. Hun vidste også at hendes far var meget afhængig af jobbet hos hr. Ward. Lønnen fra hr. Ward var det eneste de havde at leve af.

Hr. Ward åbnede sin mappe.

"Måske vil du sætte denne her i videomaskinen mens vi venter. Der er noget jeg gerne vil vise dig."

”Ja, hr. Ward.”

Tania tog en DVD fra hr. Wards hånd, tændte for videomaskinen og satte skiven i mens hun prøvede ikke at vise sine ben frem for hr. Ward.

”Sæt dig her ved siden af mig.”

Hr. Wards stemme var rolig og bestemt. ”Jeg vil forklare dig hvad vi ser.”

Tania vidste ikke hvordan hun kunne slippe. Hun satte sig i sofaen ved siden af hr. Ward. Han gjorde ikke forsøg på at røre hende, så Tania faldt en anelse til ro og rettede opmærksomheden mod TVet. Efter et øjeblik flimrer tonede et billede frem. Det viste en forretning hvor mennesker bevægede sig rundt. Tania genkendte forretningen. Det var der hendes far arbejdede. Hr. Ward begyndte at tale.

”Vi har mistet en del penge det sidste stykke tid, derfor besluttede vi at installere et skjult kamera.”

”Det er far,” sagde Tania, da hendes far viste sig på billedet.

”Ja,” svarede mr. Ward, ”det er derfor jeg er kommet i dag.”

Tanias far åbnede kasseapparatet og lagde en kundes pengesedler ned i kassen, men i det samme vendte kunden sig bort, og Tania så at hendes far lod kundens penge glide op af kassen og ned i lommen på sin jakke. Ingen andre i lokalet bemærkede noget,

men det var nemt at se at han stjal pengene.

Mens Tania forbløffet fulgte med i hvad der foregik på videoen, drejede mr. Ward sig mod hende. Han så farven forsvinde fra Tanias kinder og at hun knugede hænderne sammen i skødet, mens hun prøvede at undgå den uundgåelige erkendelse af, hvad hendes far havde gjort.

”Det må være en fejltagelse,” hviskede hun, ”han er nogen gange lidt forvirret.”

”Det tænkte jeg også da jeg så det første gang,” svarede hr. Ward, ”men resten af DVDen er fyldt med optagelser af hvordan din far stjæler penge fra kassen. Femten gange faktisk.”

Efter at have set tre gange mere at hendes far stjal, begyndte Tania at græde. Hun vidste hendes far havde været i fængsel for at stjæle, men efter hendes mors død havde han lovet det ikke skulle ske igen.

Fjerde gang Tania så sin far stikke penge i lommen, vidste hun han ville komme i fængsel, og at hun selv ville blive sendt til et børnehjem. Hun kunne ikke udholde tanken.

Hr. Ward lagde venligt en arm om Tanias skulder. Et øjeblik klyngede hun sig til ham mens han strøg hende over håret.

”Vil De sige det til politiet?” snøftende hun.

”Din far har stjålet flere tusind dollars. Det er

mange penge. Hvad vil du gøre i mit sted?

”Men så kommer han i fængsel igen, og jeg bliver sendt tilbage til børnehjem. Vil De ikke godt lade være?”

Hr. Ward vidste ikke at Tantias far havde været i fængsel eller at Tania havde boet i et børnehjem, men det ville lette vejen for hans hensigt med besøget hos Tania.

”Sæt dig her.”

Ward trak Tania op til sig, til hun sad på hans skød. Hans hænder lagde sig blødt på Tantias lår.

”Jeg er ked af det, Tania, men jeg kan ikke finde nogen god grund til ikke at melde det. Kan du måske overbevise mig om noget andet?”

Mens hr. Ward talte, gled hans hænder op ad Tantias lår til skoleuniformens korte skørt.

”Nej,” hviskede Tania, ”vil De ikke godt lade være.”

Uvilkårligt greb hun om hr. Wards hænder.

”Naturligvis, det er op til dig Tania. Så bliver jeg nødt til at anmelde din far for tyveri.”

Hr. Wards hænder blev liggende.

Da Tantias far var i fængsel, havde Tania tilbragt flere måneder i et børnehjem. Det havde været rædselsfuldt. De andre børn havde moppet hende. Drengene havde rørt ved hende, og pigerne havde stjålet hendes ting. Hun blev endda straffet af forstanderen.

Han havde beordret hende til bøje sig over sit skrivebord. Mens Tania klamrede sig til bordkanten, havde forstanderen slået hende i enden med den flade side af en lineal. "Du er en tyveknægts datter," sagde han, "den slags kommer altid igen."

Tania ville gøre hvad som helst for ikke at komme igen.

"Det er op til dig, Tania," gentog hr. Ward.

Tøvende fjernede Tania sine hænder fra hr. Wards.

"Du er en klog pige, du ved hvad der er rigtig at gøre."

Wards fingre klemte fortroligt om Tanias lår. Han overdrev ikke og havde ikke travlt.

Tania blev overrasket over at hr. Ward ikke gjorde mere end at beføle hendes lår. Hun vidste hun havde tabt og ikke kunne standse ham.

Tania hørte sin fars velkendte trin. Hun tænkte at Ward ikke ville afsløres med en næsten teenagepige siddende på skødet, men Ward holdt hende fast med en arm om livet.

"Bliv siddende," beordrede han, "hvis du gør som jeg siger, kommer din far ikke i fængsel."

Ward lod sin stemme glide ud i en tavs trussel samtidig med at Tanias far trådte ind.

"Hr. Ward, hvad gør De her? Tania, flyt dig, du er for gammel til at sidde på skødet."

"Goddag Ryan. Jeg kan godt lide at have Tania på skødet. Hun er en køn pige, synes du ikke? Du skulle være glad for alt det hun gør for dig."

"Gør for mig? Hvad helvede taler du om?"
eksploderede Ryan. Ward pegede på TVskærmen.

"Sæt dig og tag en kigger," kommanderede han.
Ryan svajede usikkert med øjnene flakkende mellem sin datter på skødet af Ward og TVskærmen.

"Gør det" gentog Ward.

Ryan blev askegrå da han forstod, hvad der foregik på skærmen.

"Hr. Ward, jeg er meget ked af det, det skal ikke ske igen, jeg ... "

"Hvorfor gjorde du det, far," græd Tania, "du lovede ikke at gøre det igen."

"Det var regningerne, jeg brugte for mange penge."

Wards hånd gled op under Tanias skørt mens han så direkte på Ryan.

"Hvad helvede gør De," råbte Ryan.

"Det er din chance, Ryan, ellers melder jeg dig til politiet. Du har stjålet et betydeligt beløb, og jeg har krav på kompensation. Mon ikke du står til mindst tre år denne gang? Og Tania bliver sendt til et børnehjem."

"Det er lige meget med mig," skød Ryan tilbage.

"Og hvad med Tania?"

"Hun får det OK sammen med andre børn."

"NEEJ," skreg Tania, "gør som hr. Ward siger!"

Ryan faldt sammen. Al kampkraft forlod ham, han stirrede blot på sin chef som sad med hans datter på skødet og hånden oppe under hendes skørt.

"Hr. Ward," tiggede han, "vil De ikke godt lade hende være. Hun har ikke gjort noget. Jeg vil gøre alt for Dem. Betale tilbage, arbejde mere."

"Lad os se på mulighederne, Ryan. Det her er også tænkt som et wake up call til dig. Jeg kan gå til politiet, det vil koste dig tre år i spjældet, og Tania tre år i et børnehjem. Man er ikke søde ved tyvetøse den slags steder. Vel Tania?"

Tania begyndte igen at græde.

"Eller du kan overtale mig til at glemme det Ryan. Mon ikke Tania gerne vil hjælpe dig? Hvad siger du, Tania, vil du hjælpe din far?"

Hr. Wards fingre bevægede sig under Tanias skørt.

"Det er slet ikke så slemt, du vil måske lige frem kunne lide det, og din far er her jo til at passe på dig."

Tania så på sin far hvis ansigt afspejlede hans dilemma.

"Tænk på Tania Ryan. Tania slipper for at blive sendt bort, og du slipper med en alvorlig advarsel."

"Hvad vil De, hr. Ward?"

"Ikke noget slemt Ryan, bare lidt underholdning for

en gammel mand. I gør begge to som jeg forlanger, og bagefter glemmer vi det hele. Okay Ryan?"

Ryan vidste slaget var tabt.

"Tania, jeg ved ikke ... måske er det bedst, hvis du ... hvis vi ... gør som hr. Ward siger."

Tania mærkede at Wards fingre rørte hendes kusse uden på trusserne. Det var lige som drengene på børnehjemmet.

"Okay Tania?"

Tania indså at hr. Ward ville få sin vilje. Hun nikkede.

"Så er det vist på plads. Kom herover Ryan."

Ryan gik modstræbende hen til Ward.

"Ned på knæ Ryan."

Ward tog hånden fra Tanias lår, i stedet greb han begge Tanias arme ved albuerne og trak dem om bag hendes ryg så Tanias små bryster pressede frem mod blusestoffet.

"Åbn blusen, Ryan."

Ryan så ikke på Tanias ansigt, mens han siddende på knæ åbnede knapperne i hendes skolebluse. Ward så til med skinnende øjne efterhånden som Tanias elleveårige overkrop viste sig for ham. Han trak blusen væk fra Tanias skuldre og ned bag hende. Tania havde en ganske tynd undertrøje under blusen.

"Også undertrøjen, Ryan."

Med Wards hjælp trak Ryan undertrøjen over Tanias hoved. Hun var yndig! Hendes nøgne skuldre og bryst lyste på baggrund af hr. Wards mørke jakkesæt. Ward gav Tanias arme et ekstra klem så hendes brystkasse buede frem mod Ryan. Ryan blev lige så påvirket af Tanias barnlige former som hr. Ward. Hendes næsten-bryster var et betagende syn. Hr. Ward kyssede Tanias øreflip.

”Hvad med et lille kys, Tania. Du skal ikke være så afvisende, jeg bider ikke.”

Tania vendte hovedet bort, men Ward vred hende tilbage og kyssede hende på munden. Et langt kys. Tania vidste ikke hvad hun skulle gøre, til sidst besvarede hun kysset så godt, hun kunne.

”Det var bedre, Tania. Du kysser godt, hvem har lært dig det? Er det din far?”

Tania så forfærdet på Ward.

”Skidt med det Tania. Ryan, tag hendes strømper og sko af.”

Ydmygt gjorde Ryan som han blev beordret, og med mindre ubehag end han havde ventet. Ryan havde en svaghed for små pigers nøgne fødder. Wards hånd som før var under skørtet, lå nu på Tanias mave og gled derpå op til hendes bryst. Ville han røre ved hendes bryster, mens Ryan så det? Det var alt for frækt, tænkte Tania. Men det ville hr. Ward. Alligevel

var hun ikke fuldstændig afvisende over for hr. Wards tilnærmelser.

Så langsomt som han havde lyst til, befølte Ward de to små fremspring og skubbede til brystvorterne med fingerspidserne. Tania var ved at besvime, så mærkeligt føltes det. Anderledes end alt andet. På en måde havde hr. Ward ret. Det var ikke slemt. I hvert fald ikke så slemt som børnehjemmet.

Tania så på sin far der knælede foran hende. Hvad tænkte han? Det samme som hr. Ward? Kunne hendes far også godt lide små piger? Det vidste Tania ikke, men Ryan havde et udtryk i ansigtet som Tania sidst havde set hos forstanderen på børnehjemmet.

Hr. Ward tvang igen Tanias hoved rundt og presede sin tunge ind i hendes mund. Hun mærkede også noget hårdt mod sine endeballer. Hun vidste godt hvad det var.

"Tag skørtet af Ryan," sagde Ward uden at fjerne sin mund fra Tanias.

Ryan åbnede Tanias skørt, og Tania løftede sig, så han nemmere kunne trække skørtet ud under hende.

Ward afbrød tungekysset.

"Hold hendes ankler fra hinanden,"

Ryan greb Tanias ankler. Uvilkårligt åndede han dybt ved synet af sin datters spredte ben. Betaget så han hvorledes hr. Ward lagde fingrene på Tanias kusse

uden på trusserne.

Hr. Wards fingre klemte og gned. Tania var bange, men ikke så bange som før, og med benene holdt fast af sin egen far var der intet hun kunne gøre da Ward pressede trussestoffet ind i spalten. Da hr. Wards finger ramte et særligt sted, hoppede hun overrasket.

”Dejligt Tania? Du har en følsom lille kærligheds-knap.”

Ryan så fra sin knælende stilling at Tania skubbede underlivet frem. Med lukkede øjne og et dybere åndedræt vred hun sig mod hr. Wards hånd. Hr. Ward stak fingrene ind under trusekanten indtil fingrene kom i direkte kontakt med Tanias skamlæber. Langfingeren gled ind i spalten, tommelfingeren lagde sig lige ovenfor. Ward klemte om Tanias klit

Ryan så hvorledes Ward masturberede Tania. Tania lod til at være villig.

Ward løftede Tania ned fra sit skød til hun stod på gulvet.

”Trusserne, Ryan, dem behøver vi ikke mere, Tania er sikkert også helst fri for dem.

Tania holdt hænderne foran sig.

”Læg hænderne på hovedet og se på mig.”

Wards stemme var bestemt, men ikke uvenlig. Dybt rødmende løftede Tania hænderne over hovedet.

”Du er vældig køn, Tania. Synes du ikke også det,

Ryan?”

Ryan svarede ikke. Tania så på ham og så en stor bule i hans bukser foran. Med et gys, indså hun at hendes far var lige som hr. Ward, og at de ville det samme med hende.

”Langsomt, Ryan. Lad os nyde synet af din kønne datter.”

Ward havde egentlig ventet at Ryan ville protestere voldsommere, men konstaterede at Ryan var lige så interesseret som ham selv i at afdække Tanias yndigheder. Langsomt trak Ryan trusserne af Tania, mens Ward betragtede skuespillet. Tania mærkede trussekanten glide over sin mave, dernæst ned over kussen og til sidst ned over lårene. Dybt rødmende så hun hr. Ward i øjnene. Det var både det værste og det bedste hun nogen sinde havde gjort. Hr. Ward havde hende fuldstændigt i sin magt og det var på en måde godt.

Hr. Ward vinkede Tania hen til sig. Han trak hende ned på sit skød så hun lå på ryggen med brysterne pegende frækt op mod hans rynkede ansigt. Ward holdt hendes arme fast under sine lår.

Det var slut med Wards forsigtighed. Hans hænder vandrede over Tanias bryst, over hendes flade mave, langs hendes inderlår og hendes fugtige spalte. Han drillede Tanias klit med al den dygtighed som kommer af erfaring.

"Din datter er liderlig, Ryan, det skulle man ikke tro om en pige på elleve år. Men børn udvikler sig tidligt nu om stunder. Jeg har andre små veninder på Tanias alder, du er ikke den første af mine ekspedienter, som har stjålet fra mig, og som har små døtre, og forresten også drenge, der betaler deres fars gæld. Men Tania er virkelig en fornøjelse."

Tania var lige ved at føle skuffelse, da Ward standsede og satte hende tilbage på gulvet.

"Nok for i dag, Ryan. Jeg tror det vil være en god ide hvis Tania besøger mig i weekenden. Og for resten, - jeg mangler en leder til vores nye filial, var det noget for dig Ryan? Der følger naturligvis en pæn lønforhøjelse med jobbet."

"T ... Tak hr. Ward, det vil jeg meget gerne. De er meget venlig hr. Ward."

"Hvad med dig Tania, er du ikke glad, fordi din far har fået nyt job og ikke skal i fængsel?"

"J ... jo hr. Ward," stammede Tania lige så forvirret som sin far, for det mærkelige var at Tania både var glad for sin fars nye job og glædede sig en lille smule til at besøge hr. Ward.